

Azonban másképen történt, mert ott izgalmas jelenet folyt le. Szemán főjegyző kézkulcsolva kérte a minisztert, vönna vissza a csabai gátszakadás betömésére kiadott rendeletét. Ezután Szeberényi ev. püspök szól, megindító beszédbe kérve, hogy ne hagyja a várost elveszni. Ha a miniszter a betömési rendeletet nem vonja vissza, a püspök holnap templomba gyűjti a népet és felszólítja, hogy Csabát a leggyorsabban hagyja el. Baross miniszter azt válaszolta, hogy mindenképp elrett megmondásra van szüksége. (Közbekiáltások: „És nekünk igazságunkra!”)

Érett megmondásra! Oh te trencsínzi szolgabíró te! tökfikó a Tisza-fele hazárdjáték kártyái közt! Dühbe is jött panye Baross és szólt:

— A kormány már sokat tett Csabáért. (Kiáltások: Nem a kormány, hanem a gondviselés!)

Bizony a gondviselés! Ez a közbekiáltó mondott igazi kritikát az egész garázdalkodásra!

Baross: Ma meggyőződtem, hogy a veszély még mindig igen nagy és ha a víz növekednek, borzasztó katasztrófa következik be. De arról is informáltak, hogy a veszély csak a rendeletek végrehajtása által hátritható el. (Kiáltások: „Excellenciád igen rosszul van informálva.”)

Baross: Engedjék meg, hogy magam íteljem meg információt. (Kiáltások: „Mivel veszélyben vagyunk és a kormány újabb társít.”)

Baross kijelenti, hogy rendeletét főkell tartania, de gondoskodni fog, hogy a gerlai szakadás hamarabb töméssek be. (Több hang: „Igy hát bucsut veszünk Csabától!”)

Körülbelül fél óráig tartott a vitaközlés ily modorban, míg végre a miniszter megalkalta és visszaszolgált a szalonkocsiba, hová a főjegyző és az evangélikus püspök utána mentek, hogy még egyszer megkísértsék a rendelet visszavonását.

A küldött rendkívül izgatottan hagyta el a pályaudvart, de a miniszter is Utolsó szava is az volt, hogy nem engedtem, azóta este 10 órakor Münzberg főmérnök tudatta a vészbizottsággal, hogy Baross miniszter mégis engedett a város kívánságának

Nos, egy ilyen tökfikót ez az árvíz már rég kimosott volna a hatalom odújából.

Nalunk? A tudatlan svihákok kora járja — ezeket még az árvíz sem pusztítja ki.

Rettenetes, rettenetes! A kis Hollandia és Németalföld a tengerrel is megküzd. A tenger szomszédságában, ennek színvonalát alatt fekszenek és még is megóvják őket iparuk.

Nalunk? Az évről évre megújuló árvíz mindig készületlenül talál. Oka a kormány hanyagsága, a melynek közmondása az, hogy „utánam az áradat.”

Nem törődik a kormány egyébbel, mint azzal, hogy maga is árvíz, a melynek letakarodnia kedve nincsen.

Egy egy árvíz után undok mocsár-féregként kerülnek felszínre a folyam-szabályozás, töltés-csinálás és egyéb vízi-munka vállalkozásoknak kormányilag pártolt gazemberei

A mi bajunk nagyobb a Hollandia bajánál. Az a tenger színvonal, a mi korszakunk a tisztesség és észszerűség színvonalát alatt fekszik.

Ennek a süllyedt világnak kell igazán elpusztulnia A tengerrel könnyebb megküzdeni, mint a corupcióz sennyen áradatával.

A színház új intendánsa lenne báró Radvánszky Géza ur.

Ki ez? Földbírtokos. Foglalkozott valaha művészetekkel, irodalommal?

Nem. Még csak drámairól felesége síncsen.

De hát mi a jogcíme erre az állásra? Oh! igen sok!

O ugyanis: 1) A Tisza Kálmán vejének báró Radvánszky Béla sólyomi főispánnak és történetíró akadémiusnak a fivére.

2) A Tisza Kálmán leányának a sógora.

3) Lutheránus mint Baross, mint a mely vallás kétéjében ugyan valószínűleg felvették a vízészet (!) és színészet elemeit.*

Több jogcímet nem ismerjük arra nézve, hogy ő Keglevics utódja legyen. Minek is?

Arra, hogy a Tisza-nemzetiség idővel elfoglaljon minden fizetéses pozíciót és dynasztiává fejlődjen, nem is jog kell, csak czim.

Pulszky Károlyné Márkus Emilia, a budapesti nemzeti színház egyik büszkesége haladoklik, megmérgezte magát!

Ez a megdöbbentő hír szárnyalt a főváros utcáiban. Váratlan és meglepő, mint a menyéksapás.

A művésznő végzetes tettének indító oka: családai dráma

A férj Pulszky Károly képviselő, az országos képtár igazgatója súlyosan megsebesülve beteg fekszik.

Párba vitt egy heves mérsékelt ellenzéki képviselővel, a magas klérus érdekeinek egyik parlamenti harcosával, aki nős ember, nagy leányai vannak s aki Márkus Emilia iránt való tiltott szenvedélye által ösztökélve, vállalt készült változtatni, hogy gyermekei anyjától elválva, nőül vehesse a Pulszkytól szintén való készülő Márkus Emiliát.

De a Pulszky Károly és Márkus Emilia házassága egy kis leányt adott életet.

A szenvedély és kötelesség ezen összeütkezésére elől akart Márkus Emilia a halálba menekülni.

* Lehet különben, hogy Baross nem is lutheránus. A lutheránus Csaba lutheránus püspöke, azonban tulágságosan is lutheránusnak találta. g. b

Tegnapelőtt a Dunába ugrott s minthogy a vízbefelástól kimentették, megmérgezte magát, s most a halállal vívódik.

Erről az egész társadalmi tragédiáról az összes budapesti lapok melyen hallgatnak; minek is beszéljenek róla?

Társadalmunk egészen beteg. Egy-egy öngyilkossági hír, vagy büntérgyalás képezi a halálos betegség ösmertető jeleit.

A halálos beteg ágyánál pedig ne beszéljünk hangosan. Igyekezzünk gyógyítani és meggyógyulni. Betegek vagyunk magunk is.

Az egyszeri szfinx (most is vannak szfinxek) a talányt adta fel Oedipusnak: Reggel négy lábom jár, dében két lábom jár, este három lábom jár, mi az?

Oedipus a talányt megfejtette: „Ember!” És ezzel a dühös szfinx a mélybe esett.

A mai szfinxek talányai így hangzanak: Reggel függetlenség, dében liberális, este azok bálványai, a kik négy lábom járnak.

És az emberek megfejtésül azt mondják, hogy az „államférfi, lángész, vaskezű kormányférfi” sat.

A helyett, hogy kimondanák az igazi megfejtést: „Gazember!”

És ezek a szfinxek is rögtön a mélységbe hullnának!

Ez azonban csak adoma. Olvasóink épp oly jól tudják, mint mi, hogy tulajdonképen nem vonatkozik — senkire.

De az már Tisza Kálmánra vonatkozik, hogy 12 évi fenyéssel uralkodása alatt vándorol ki a legtöbb ehéző Amerikába!

Mert az ő kormánya alatt csak ketfele fajtaját ismerjük az embereknek.

Jóllakottakat és ehézőket. Azok maradnak, ezek mennek.

Gili Balázs

A postatakarékpénztári betétkönyvecske biztonsága.

Csak a napokban volt olvasható a lapokban, hogy a kir. Curia egy döntvényével a postatakarékpénztár által kibocsátott betétkönyveket közokiratnak minősítette, kimondván, hogy annak hamisítója nem mint a büntető törvénykönyv 403. §. 3 pontja alatt elősorolt takarékpénztári könyvecské magán, hanem a 201. §-ba utköző közokirat hamisítást képez.

A kir. Curia e döntvénye kétségkívül hozzá fog járulni ahhoz, hogy népünk figyelme, és érdeklődése fokozottabban merítkeben forduljon a postatakarékpénztár ügye intézménye felé. — Az a tudat, hogy a postatakarékpénztári betétkönyvecské hamisítása a súlyosabb beszámítás alá eső büntetettek egyikét képezi, visszarasztozólag fog hatni azokra, a kikben megvan a hajlam letérni a törvényes útról s ezzel csak szilárdulni fog a bizalom, illetve a biztonság érzete azokban, a kik megtakarított fillereiket a postatakarékpénztárban helyezték el gyümölcsöztetés végett.

Fájdalom, ma még tulnyomó az a fölfogás, hogy a jó tőkebefektetésnek az a főkeleke, hogy az minél magasabb kamatok mellett történjen, míg arra, hogy azok a tőkek gyümölcsöztetés végett minél megbízhatóbb kezekbe jussanak, s hogy a betévtő nyugodtan aludhassék megtakarított fillereinek sorsa föl-

— Az öreg lámpa világlánál világosan látam és fölismertem emberemet; mikor a tölteket őriztük akkor is sokszor megfordult a tanyán, s nem egyszer duhajkodott Mariskám körül. A szomszéd meggyébél főszolgabíró volt. Legdrágább kincsemet akarta a tolvaj ellopni, egész világotam összetörni!

— Nem tudom, hogy mikép került kezembe a zsebemben levő bicskám, csak azt tudom, hogy a következő pillanatban markolatig döftem azt a gonosz szivébe; egy hang, egy jankijáltás nélkül rogyott a földre. Halva volt!

— Magam jelentettem fel magam... a többit már tudja az ur!

— Nem egészen; adós ön a befejezéssel, hogy kapta meg végre Mariskámját?

— Azt is elmondhatom.

— A főszolgabíró halála nagy feltűnést keltett a környékben; sokan Mariskámát is gyanúsították, mintha talán magaviseletével avagy szavaival följosított volna a főszolgabíró urat az éjszakai látogatásra; azt mondják, hogy atyja ezt annyira szivére vette, hogy esztendő múlva behalt; a gyógykezelő orvos ellenben igazolta, hogy tudgyuladása volt, meghülés következtében; atyja halála után Mariskám a legszigorubb visszavonultságban élt egyik rokona házában; midőn aztán kinyitott börtönöm ajtaja, ő kezét és szivét aján-dekőz annak, ki az ő szerelméért lett bűnös-sé! Három hét kellett a háromszori kihirdetéshez: Mariska tegnap óta feleségem, ez a mi nászutunk, most megynük szülőimert meglátogatni, egyszersmind elbucuzni tőlük, mint-hogy ezentul én is vásárhelyi lakos fogok lenni, s ha esztendő múlva találkozunk... — Valószínű, hogy viszont fogom önököt

lőtt csekélyebb súlyt látszanak fektetni. Pedig az ily takaréktőkének az a rendeltetése, hogy a mellett, hogy tisztességes kamatot hozzon, mégis a szükség perceiben rendelkezésére álljon.

Mit ér annak a tőkepénzesnek, ha pár esztendőn át magas kamatot húzott is tőkéje után, ha egy szép napon arra a szomorú tapasztalatra jut, hogy hűtlen vagy ügyetlen kezek vagyonkáját elharcsolták. Százak meg százak keserves munka és veritek árán megszerzett takaréktőkéi mentek már tönkre ily módon, a mire csak a legutóbbi időben ismételtelen volt példa.

Az állam föltétlenül szavatolva a postatakarékpénztárba elhelyezett tőkéért és a kamatokért, a biztonság oly fokát nyújtja, a minőt semmiféle magán intézet nyújtani nem tud. Az állam kifoghatatlan és elpusztíthatatlan, s azért minden föltételek közt helyt állhat kötelezettségeiért. S ez fontos főleg napainkban, a midőn a politikai viszonyok oránkent valamely válság bekövetkeztétől tartani engednek.

Ilyenkor biz könnyen megtörténhetik, hogy a magán intézet, bármily nagy tartalék források fölött is rendelkezék, nagy zavarba jön a betevők ostromával szemben. Ez állapot nálunk már azért is sajnos következ-ményekkel járhat, mert magán intézeteink közül számosan az elfogadott betét tőkéhez képest elenyésző csekély alap vagy tartalék tőke fölött rendelkeznek; a betéteket többnyire értékpapirokba, jelzálog hitelbe vagy egyéb nehezen, vagy epen nem értékesíthető értékekbe fektetik be s míg az előbbieket a válság folytán bizonyára nagy értéksökkenést szenvednek, az utóbbiak nehezen lesznek értékesíthetők, illetve mobilis tehetők s így kiszámíthatatlan eshetőségekkel állnának a betevők válságos időben szemben.

Eltekintve tehát számos más előnyeitől, minő a portmentesség, le nem foglalhatóság, adóbelleg és illeték mentesség stb. a postatakarékpénztár már föltetlen biztonsága által is érdemes arra, hogy népünk nyugodtan helyezze el ott fillereit. Ezzel azonban a tőkebefektetés már föltételében, t. i. a tisztességes kamat élvezetében is részesülhet; ez eljárás mindenesetre czelszerűbb, mint elrejtve a láda fiokban őrzeni a pénzt, a hol semmitsem kamatozik s hozzá még ki van téve az ellopás veszélyének is.

HELYI HIREK.

Réztélyes dolgot. Lapunk szombat számában „Posta sikkasztó” czim alatt egy újdonság jelent meg, melyben el van mondva, hogy a szentgyörgy-ábrányi posta hivatalnál nagyobb sikkasztás történt s a sikkasztó a Telegdy szállóban dorbézolt, de mire az elfogatási rendelet megérkezett volna, már elmenekült, „nejét azonban letartóztatták.” Hogy e hír alapján igaz, azt már ma is biztosan tudhatjuk és azt is, hogy ha részleteiben talán nem is, de lényegében bizony nem szenved kétséget. Vasárnap d. e. azonban megjelent nálunk Apagyí Viktor, állítólag tiszaluczi földbírtokos, a szentgyörgy-ábrányi postamester fia, s közleménynek írja: szavahihető s gyakorott hírlapíró után tudakozódva, tagadta a közlemény valóságát, s arra kért fel bennünket, hogy egy helyreigazított nyilatkozatunk adjunk helyet. Apagyí Viktor u. n. megnyerő küljű fiatal ember, a megsértett önérzet hangján beszélt, elmondta, hogy miután ő mulatott mostanában a Telegdy-szálló-ban, őt gyanúsítják a sikkasztással, holott ő nem postamester, atyja pedig, a kiről szó sem volt, a ki postamester, nem sikkasztott, nem is fordult meg mostanában Debreczenben. Azon körülmény is igazolása mellett lát-

latni, miután hivatalos foglalatossága'm gyakran e vidékre szolitának.

— Akkor keresztapának fogjuk az urat felszólítani!

Az ifjú nő elpirulva fogja be egyik kezével ferje feleség ajkait, míg a másikat barátságos mosolylyal nyújtja nekem!

... Ezt hallottam egy hideg éjen a vasuton

Hanem, a hol két szerető sziv melege olvad össze, ott nincs hideg, nincs tél, ott örök tavasz verőfényes napja ragyog!

REJTELMEK.

— Regény. — Írta: SZALATNAY LÁSZLÓ. 69

XIII.

A gyermek lopás.

A szegény öreg hű szolgát életét áldozta fel s ezzel menté meg a kis Endrét, mert lezuhanása közben a bokrok közt lévő gyermeket lesodorta, de oly szerencsésen, hogy a kisdéd sértetlenül ért le, s az öreg, mint nehezebb test esvén állt, a gyermek felül maradt, s az öreg testétől semmi sérülés nem érte.

Championt alig tudták a csendőrök a fel-dühöd emberek kezeiből megmenteni. László, midőn kissé lecsendesedett, szomorúan rendelkezett, hogy a szegény öreg holt testét bevigyék Kőfalura.

Championt erősen megkötözve fektűt a földön, tekintetét elfordítá László felé. Ez hozzá lépett.

— Mért tetted ezt, nyomorult? — Gyűlölek! — mormogá az

tekintetes ur egy ilyen paraszt szerelemmel? csitítá el elbeszélőt a fiatal menyecske.

— Biztosítottam, hogy a legnagyobb érdeklődéssel hallgatom.

— Mikor századdal el kellett mennem, ismétetlen megesküdtünk, hogy egymáséi leendünk, én megtakarított pénzemből egy arany karika jeggyűrűt vettem neki, ő egy selyem zsebkendőt adott nekem, melynek szögletébe maga varta bele arany fonállal nevének kezdő betűit!

— Soha nem telt lassabban az idő, mint a hátralevő ket esztendő a katonaságnál, de hát végre is csak eltelt. Örömtől dobogó kebellem siettem Vásárhelyre, hogy viszontlássam Maris kamat.

— A találkozást nem mondhatom valami öröndetesnek, feleségem atyja szeszziós gazda volt, ki csak is jómódu házasság fiatalnak szánta leányát, hallani sem akart rólam szegény „obitos katonáról,” a mint gunyosan nevezett, ha akarja, akár mindjárt, főszolga-bíránság lesz az ő leányából, a szomszéd megyei főszolgabíró nem hiába látogat el hozzá minden heten sokszor kétszer is, sőt ejtett már olyan szót is, hogy bizony neki nagyon tetszik a Mariska.

— Szomorúan hagytam el a hajlékot, hova évek óta annyira vágytam; de nem távoztam el a vidékről, egyik nem messze levő tanyán szivesen látták, itt időztem néhány hátig, Mariskámmal csak titokban találkoztam, mikor atyja bement a városba, vagy valahova eltávozott hazulról.

— Egy nap azt mondá Mariskám, hogy atyjának Szegedre kell bemeni, be van idézve tanunak a törvénysekhez, ott lesz egy pár napig, estve, ha elcsöndesül a tanya környéke látogassam meg, atyja erősen meghagyta a

cseléségnek, hogy a háztágra ügyeljenek, ne-hogy valami baj történjenk.

— Tizenegy óra felé járt az idő, midőn a tanyához érkeztem, az ablaktáblák be voltak csukva, hanem a nyílásokon keresztül szűrődő lámpavilág sugarai jelzék, hogy várnak reám.

— Hirtelen megdöbbenve állottam meg, sötétséghez szokott szememnek egy tetszett, mintha valamely homályos árny surrant volna be előttem a tanyaépülethe.

— Haza jött volna a gazda? gondolkodám magamban aggályoskodva, aztán óvatoss léptekkel vonultam az ablak alá, hogy valami bizonyosat tudjak, ha ő jött volna vissza meg-fogom hallani beszédét.

— Hát hallottam én beszédet, de nem az apáét, elébb Mariskámmal ijedt föliskoltását, aztán idegen, suttogó, esdeklő meleg hangokat, majd reá Mariskámmal erélyes tiltakozó szavát.

— Ugyan kérlek ne beszélj már nem ide való dolgokat! csitítá nője elpirulva.

— De igen is, épen ide valók!... hogy aztán Mariskámmal a beszédét hallottam, a legnagyobb izgatottsággal hallgatóztam tovább, kezdeten szelid kerő volt hangja, később parancsoló, hogy az illető azonnal eltartam, mint midőn valakinek ajkát befogják, vagy betömik!

— E sikoltás szivemig, velőmíg hatott, Mariskám segélyt kerő kiáltása volt ez.

— Következő pillanatban ott voltam a szobában; a becsukott konyhajajtót sarkából a kivetni percz műve volt

szott lenni, hogy a már szombat este Apagyí még tegnap lapunkban még tar-nossá tette. Apagyí a s z” czim alatt punkban, e nyilat-sikkasztás vádja el-enged, hogy a sz- elveszett egy pénz- azonban ő atyja he-gyanussa teszi a ny-hogy a közle m- ,további lé- A nyilatkozatnak a- nek — helyet kell-jólenek, aki külön-irt, fantartva azon-észreverteleit. Az- fejezve ezen úgy. I- dulat történt: A- folytatán J e n e y- fogalmazó megbízás- legdy-szállóban t- tartóztassa le. Jen- pontosan eleget te- elment a Telegdy- minden feltűnés ne- éppen egy borozó- lalt helyet s a - nyilatkozatot olvás- szállóba lépett. Apagyí, kit az elő- gyanú-okok alapján- helyezett kivüle le- szállóbeli szobale- kutatást tartottak s- lyek büntressége- Apagyí Viktor má- lodában tanyázott, traktált boldog-bold- bőkezű gavalier be- párja volt a két év- valler sikkasztónak. Telegdy szállóban t- társára, ott várta ma- gópalaczkok durrogó- lábom allani a ha- egyik rendőr-tisztvis- ki azonban e megh- Arra nézve, hogy- reszleteket — miú- matban van, még ne- tünni, hogy sikkas- h a misztás vesse- azonban valószínű- hírnökben ne ves- nem Apagyí Bar- postamester, hanem- tört keresi a büntet- stülünk, hogy Apa- már gyermeke is va- reméljük, hogy leg- hejük olvasóinkat. - geit azonban neha- figyelmebe. A multk- talnokra lőtt ott rá- kosságot napirende- Apagyí-etnek vált- hogy Apagyí nejét sz- de kihallgatás után s- el is utazott A ven- rendőrséget, hogy a n- egy emeletes férj. Kitűnt azonban, nincsen és a férj is in- anynak udvarolt, min- regem elfogták volna, első fejlejtést vissza- nosztvó lehet Apagy- vakmerően goromba- azonban most már se- lebb lelektani kurioz

— Gyűlölsz? - vétett nekéd? vagy nem egész életedben voltál? Champion nem sz- — Mit tesznek a- kérdé László a csendő- — Átdjúk az ige- Lengyel nem sz- gyermekét keblehez sz- dult, kiserve embereit- vittek.

A zsandorok Ch- elváltak a tömegből. Z- Anna már magán- nőcselédje kiseretében- ment őrljögő sirással, rabolták.

Kis idő múlva ka- csókjaival boritva a vig- ki még nem volt képes- ből a sors megmente.

Champion törven- hallgatták Lászlót és- borzasztó eset színhely- kat is, s bár László u- a nyomorult a megér- rülje, mégis azt, mint- kossági szándékkal lev- tönre ítélték.

Az öreg Jánost - Öszinte fájdalom- öreget, s László szép- hű ember sirjára.

Ez eset után so- kastély férfi cseled- ment magában kis gyer- lyik nőcselédje ne kise- (Folyt.)

szott lenni, hogy annak daczára, hogy a hír már szombat este napvilágot látott lapunkban, Apagyi még tegnap is szabad lábán volt, sőt lapunkban még tartózkodási helyét is nyilvánossá tette. Apagyi Viktor nyilatkozata „válasz” cím alatt tegnap jelent meg lapunkban, e nyilatkozatban is tiltakozik a sikkasztás vádjá ellen, annyit azonban megenged, hogy a szentgyörgy-ábrányi postánál elveszett egy pénzes zsák, melynek értéket azonban ő atyja helyett megtérítette. Az is gyanússá teszi a nyilatkozatot, hogy kijelenti hogy a közlemény írója ellen — „további lépéseket nem tesz.” A nyilatkozatnak azonban — mint védelemnek — helyét kellett adnunk — a hír közlőjének, aki különben is rendőri forrásból írt, fentartva azon jogot, hogy megtehesse rá észrevételeit. Az hitük, hogy ezzel be lesz fejezve ezen ügy. De tegnap este érdekes fordulat történt: A kir. ügyesség intézkedése folytán J e n e y Miklós rendőrkapitánysági fogalmazó megbízást nyert arra, hogy a Telegdy-szállodában tartózkodó Apagyi Viktort tartóztassa le. Jeney Miklós e megbízásnak pontosan eleget tett, tegnap este bérkocsin elment a Telegdy-szállodába s Apagyi Viktort minden feltűnés nélkül letartóztatta. Apagyi éppen egy borozó társaság tagjai között foglalt helyet s a „Debreczen”-ben megjelent nyilatkozatot olvasta, midőn Jeney Miklós a szállodába lépett Jeney rögtön vallatni kezdte Apagyi, kit az előnyomozat során felmerült gyanu-ok alapján előzetes letartóztatásba helyeztet. Kivüle lett tartóztatva a Telegdy-szállodából szobaleány is, kinek szobájában kutatást tartottak s oly jeleket találtak, melyek büntességére engednek következtetni Apagyi Viktor már napok óta a Telegdy-szállodában tanyázott, hol feltűnően költekezett, traktált boldog-boldogtalant s mindenkiire egy bőkezű gavallér benyomását tette. Valóságos párja volt a két év előtt elfogott Nagel „gavallér sikkasztónak.” Minden szombaton eljött Telegdy szállodában lakó n e j e n e k látogatására, ott várta már a cigány is és a pezsgőpalackok durrogat Anyira igyekezett jól állani a hatósággal, hogy egy ízben egyik rendőrtisztviselőt is meghívta vacsorára, ki azonban e meghívást nem fogadta el. — Arra nézve, hogy miért fogtak el, bővebb részleteket — miután az elővizsgálat folyamában van, még nem nyertünk, — ki fog tenni, hogy s i k k a s z t á s, v a g y o k m á n y h a m i s i t á s vétsége forog e fent, — annyi azonban valószínűnek látszik, hogy szombati hírnökben né ves e r e történt, a mennyiben nem Apagyi B a r n a szentgyörgy-ábrányi postamestert, hanem ennek fiát: Apagyi Viktort keresi a büntető igazság. Arról is értesültünk, hogy Apagyi Viktor más ember s már gyermeke is van. — E rejtélyes ügyről, reméljük, hogy legközelebb bővebben értesíthetjük olvasóinkat. A nevezett szálloda vendégeit azonban néha-néha ajánljuk a rendőrség figyelmébe. A multkor egy törvényszéki hivatalnokra lótt ott rá az elhagyott nő, az öngyilkosságok napirendben vannak, most meg az Apagyi-estnek vált színhelyévé Megjegyzendő, hogy Apagyi nejét szintén letartóztatták volt, de kihallgatás után szabadon eresztettek s az el is utazott. A vendéglős ügy informálta a rendőrséget, hogy a nő dusszardag, van Bpsten négy e m e l e t e s h a z a s e b b l m u l a t a férj. Kitűnt azonban, hogy a nőnek vagyona nincs és a férj is inkább az elfogott szobaleányának udvarolt, mint nejeinek. Apagyi már reggel elfogták volna, de a posta felügyelő az első feljelentést visszavonta. Beszótt egy gonosztevő lehet Apagyi uram, a mi kitűnik vakmerően goromba nyilatkozatából is, mely azonban most már senkit sem sérthet, legfőbb lelektani kuriozumképen birhat érdekel.

— Gyölösz? . . . de e kis ártatlan vétett nekéd? vagy én vétettem nekéd? nem egész életedben folytonosan ellenségem voltál?
Champion nem szólt.
— Mit tesznek a nyomorultal önök? —
kérdé László a csendőroktól.
— Átdadjuk az igazságszolgáltatásnak.
Lengyel nem szólt tovább semmit, de gyermekét keblehez szorítva, a falu felé indult, kísérve embereitől, kik János holttestét vitték.
A z s z a n d á r o k C h a m p i o n k e z é t h á t r a k ö t v e elváltak a tömegtől. Z fele haladtak.
Anna már magához tért ájulásából, s nőcselédjei kíséretében szintén azon az uton ment őrlőgő sirással, merre gyermekét elrabolták.
Kis idő múlva karjaiban tartá azt, forró csókjaival borítva a vigan mosolygó kicsiket, ki még nem volt képes érezni a veszélyt, melyből a sors megmenté.
Champion törvény elé lett állítva, — ki hallgatták Lászlót és Annát is, valamint a borzasztó eset színhelyén jelen volt paraszto-kat is, s bár László mindent elkövetett, hogy a nyomorult a megérdemelt büntetést elkerülje, mégis azt, mint gyermekrablót, s gyilkossági szándékkal lévő bűnöst, négy évi börtönre ítélték.
Az öreg Jánost eltemették.
Oszinte fájdalommal könyezték meg a jó öreget, s László szép síremléket állíttatott a hű ember sírjára.
Ez eset után soha sem volt a kőfalvi kastély férfi család nélkül, és Anna soha sem ment magában kis gyermekével, hogy valamelyik nőcselédje ne kísérte volna.
(Folyt. köv.)

* A debr. bankfiók. Az osztrák magyar bank debreczeni bankfiókja kiváló helyet foglal el a magyar telepek közt. A mult évben a műveletek összessége tett 15, 387, 884 forintot, a nyeresége volt 59,356 forint. A hitelben az emelkedés 27,759 frt 80 kr. volt. Az összes váltók átlaga feül volt 600 forint. Az összes bankfiókok közt legnagyobb volt utalvány forgalom tekintetében a debreczeni mert ez 4, 889, 518 frt 49 krt tett ki.

* Rendőri hírek. Csapó István rendőrségi fogalmazó, mint már irtuk czimzetes rendőr-alkapitányja nevezetett ki. — H a r a n g i B a l i n t rendőr-fogalmazó pedig mint értesülünk beadta állásáról való lemondását. Egy jóra való tisztviselő elvesztését s egy jóra való tisztviselő előléptetését konstataljuk e hírből.

* Színház. Benne vagyunk az új színház évadban — kedvezéseink közül nyugodtan sétálgat a színház pacirtája, H a l m a i n e s az általánosan Z s ü l n e k nevezett „bon garcon”, Zilahy Gyula is elutazott Krecsányihoz, hogy ott új hódításokat eszközöljön. Medgyaszai Evelin, D o b ó S a n d o r, B ó n i s e s Ö r b á n Á r p á d is elbucuztak tőlünk s a régi tagok kiválasztásán mindenesetre nagy baj a műsorra és szereposztásra nézve. A régiak közt betegek állítolag V. M a r g ó C z e l i a s V e d ő r e s s G y u l a s az előbbivel távol van V e r ő György rendező. Az új tagok közül e héten érkeznek meg P e c s i K á l m a n a ki a szinatanoda vizsgájan fenyves eredménnyel s a f. v. sajtó egyhangú dicsérete mellett játszott a Adhemart, a „Váljunk el”-ben. Tanára Bercesényi Bela is kitűnő bonvivant színész jósól belőle s bár többiben lépett már fel a nemzeti színházban, őt egyenesen Debreczennek szánta, a hol maga Bercesényi is fejlődött és emelkedett.

Kopácsi Juliska „Boccaccio” operetbenben lép föl, mint Fiametta. A szep hangu, alakú és tanító által szintén a legmelegebben ajánlott, bajos fiatal énekesnek fölleppe elé nagy érdekel tekintünk. K a c z s ó r N i n a, kit Valentin igazgató a nemzeti színházról szerződtetett el, szintén kitűnő naivának ígérkezik. Csak azt nem tudjuk, k i l e s z a b u f f o és a h ö s n ö, p e d i g e z t a t e l l i d e n y c o n d i t i o s i n e q u a n o n j a n a k v é l j ü k. Az új idény jobbnak ígérkezik, mint a régi, a mely nem produkált egyebet, mint a „Nebántvirág”-ot és a „Suhancz”-ot, az ezekhez kapcsolt tragédiákon kívül. V i z v á r y G y u l a az elő legnagyobb magyar kórikusnak vendégfölelpeti legalább jó és derus oment képeznek a jövőre nézve. Első este, mint Fodrak Miska, nem is kórikus volt; több: igazi humor produkát, a mely nem elégszik meg a m o s o l y jutalmával, de egyszerre könnyvet is követel. „Pry Pál”-ban sem a vidéki kórikusok szokott mokálait mulattattott. Egy kórikus jellem művészi jellemzése volt az, a mi egészen más. Ma egyik legjobb vidéki szerepében, a „Stern Izsák” ban lép föl, holnap pedig — engedve a sajtó és közönség óhajának — egészen új szerepben, a „Kókai ház”-ban, mint Kókai. Az lesz egyszerűs mind jutalomjátéka is. V i z v á r y G y u l a ezen táviratot intézte volt a bucsuzó Mandokinehoz: „On ma bucsuzó a szinpadtól a debreczeni közönségtől, melyek mindketten halavai tartozunk. On ott pihen ki egy szep művész pálya fáradsalmait, ongom ott emelt a közönség buzdító kegye első műintezetünk szinpadjain, s mint debreczeni tagtarsa nyujtom a távolból baráti kezemet, nóm nevében is, szívből kívánva: eljen még sokáig egészségben, meglegedésben!” — Nos — egy halas nagy szinesz! Mily ritkaság ez! Vizszont érdemel a közönségtől s így remélhet, hogy a holnapi jutalomjáték sikere fenyves leend Megemlítjük, hogy „Pry Pál”-ban tegnap B o g n á r (Witherton) igen gondos, igen szép alakítást mutatott be s jók voltak a már vendégként s sziveségből föllepő H a l m a i, t o v á b b á L á s z l ó n e, H a d a y, H e y e s i, M á t r a i s a t. Az idegen neveket csak Vizváry mondta ki helyesen s a függöny mindig korábban gördült le, mint kellett volna. V i z v á r y t a szep szánu közönség tegnap is a legrokonzenvebben fogadta, sokszor hirta és tapsolta egy nyílt szímben, mint a felvonások között. — C s i g e L a j o s a vidéki szinművelők egyik legkiválóbb népszinművele, ki nehány év előtt a budapesti népszínházban is sikerrel működött, Szathmárról Debreczenbe érkezett s színházunknál legközelebb fel fog lépni. C s i g e d e b r e c z e n i c z i v i s f u, rokona az ósmert Kuczki, Kapros, Ungváry, Erdélyi, Budai, Szatmári, Pásztor sat. családoknak s így fölleppe két-szeres érdekel fog birni. — B u c s u. D e b r e c z e n b o l v a l ó e l t á v o z á s o m a l k a m á v a l f o g a d j a a m. t. sajtó és közönség leghálásával közönséget azon kitűntető kegyert, melyet irántam és szerény működésem iránt tanusítani szives volt. — Debreczen, 1888. márcz. 27. D o b ó S a n d o r.

* Az árvíz Folyton rémhírek érkeznek a Tisza felől. Az alsó-szabolcsi árvízmentő társulat mernöke, Benedek, atkövetkező táviratot intézte városunkba Tisza-Dobról: „A lefolyásban levő hallatlan magas árvíz a d a d a i t e r m é s z e t e s m a g a s l a t o k o n k e r e s z t ü l o l d a l u t a t t a l á l v a, a H o r t o b á g y e s S e l y e s (mely Margittán vonul keresztül) felé t o d u l. Az érdekeltséget figyelmeztetem a vagyonmentésre. Utbaeső vasuti állomásokra a miniszteriumot vízi járművek szállítására kértem. A víz elzárása iránti intézkedés meg fog tetetni, de a betóduló víztömeg a felsőbb vidéken is nagy tért fog elhódítani.” E vész-sürgöny következtében városunk polgármestere elrendelte, hogy a H o r t o b á g y r ó l é s K ö s e l y -

szegről biztosabb, m a g a s a b b helyre hajtassanak az állatok. — R á z s ó G y u l a alispán ma P. Ladányra utazott, hogy ott tegye meg az intézkedéseket. F e r e n c z y E l e k szolgabíró Csegeről azt sürgönyzi, hogy az élelem fogytán van, sürgősen ker elelmiszereket küldeni, hogy az élelemzés fent ne akadjon. Szatmármegyéből a legleverőbb tudósításokat kapjuk: Szatmár-megyének egész rónasága elpusztult!

* Hajdu-Böszörményből írja levelczönk: H. Böszörményben f. hó 24 óta meglehetősen izgalmas napok járnak. A nép a hatósági rendeleteknek, hogy Csege község védelmére a Tisza töltés emelésére menjen, csakis katonai erőszak folytán engedelmeskedik. Hogy kijátszassák a rendeleteket, lovaikkal, szekeikkel kimentek a rétbe, szállós kertekbe úgy annyira, hogy 25-en vasárnap a városban sem ló, sem szekér nem találtatott. — Hétfőn reggel ismét kivonult a huszárság, csapatokra oszolva össze járták a böszörményi határt, mintegy 200 fogatot csak erőszakkal voltak képesek előállítani. — Hétfőn este egyegyed kilenczkor vészharang zúgása riasztotta fel a nyugalomra terendő polgárokat s ijedten futott mindenki az utcára, nem is gondolva egyebbe, mint a Tisza árvízére. — A veszedelem pedig ez alkalommal tűz volt: a polgármester Paksy Károly lakása állott lángban, a magas tűzszlopok bevilágították az egész várost. Paksy Károly polgármester lakása egész földig égett, már előző este is felgyújtották egy kazal szalmáját; mint hírlík a nép neki tulajdonítja a csegei transzportálás művét s bosszúból gyújtották fel. A kár 8—10,000 frtra tehető. r. l.

* Ünnepi istentisztelet a reformátusoknál. Nagypénteken a nagytemplomban d. e. nt. Némethy Lajos ur, d. u. Medgyaszai Gyula s. lelk. A kistemplomban d. e. Ladányi Gyula s. lelk., d. u. Kovács János s. lelk. ispotályi templomban d. e. nt. Könyves Tóth Kálmán, d. u. Pataki Sándor s. lelk. legátus; Husvét első napján a nagytemplomban: d. e. Medgyaszai Gyula s. lelk. (esetleg ha nagyérdemű püspökünk egészségi állapota megengedné, ő maga vegezné az ünnepi szolgálatot), d. u. Pataki Sándor s. lelkész legátus. A kistemplomban d. e. Kovács János, d. u. Szentgyörgyi Kálmán szenior legátus. Az ispotályi templomban d. e. nt. Könyves Tóth Kálmán, d. u. Szabolcska Mihály s. lelkész legátus. — Husvét második napján a nagytemplomban, d. e. Szentgyörgyi Kálmán, d. u. Szabolcska Mihály, a kistemplomban d. e. Szabolcska Mihály, d. u. Pataki Sándor. Az ispotályi templomban d. e. Pataki Sándor, d. u. Szentgyörgyi Kálmán tartja az ünnepi beszédet.

* A ker társulat ma d. u. vm. ülést tart, melynek tárgyat — egyéb folyó ügyek között — dr. Popper N. János urnak, az igazgatói és tanári állásról való lemondása fogja kezelni.

* Kisújszállásról írja levelczönk márcz 27-iki kelettel. Városunkban is volt márczius 15-iki ünneplés, de nem külső fény és pompa, vagy lelkes beszédek tartásával köz-helyen, hanem több társas körök saját körhelyiségekben adtak hazafias kifejezést szabadság erzeleimnek eltevén a hazát, éltetvén lelkesiten a nemzeti szabadság örök nevű és híru apostolat Kossuth Lajost olaszföldön élő, lakó és munkáló nagyhazánkfiát. Kerületünk képviselője Madarász Imre ur is megjelent e nap estejére és több körökben tett látogatást. Bárha ragyogó közünnepélyességek nem tartanak is városunkban márczius 15-én, e nép hive mégis a márcziusi nemzeti fontos vivmányoknak, szíveből ki nem törhető márczius 15-dike Van egy emlékszóbor temetőkertünkben, mely azon sírhalm fellett emelkedik, mely véres csatáinkban elvérzett honfiainkat fedezi. — E nap dicső emlékre, most is, mint más alkalommal egy hű honleány keze által fűzött zöld koszoru diszítette az egyszerű emlékkövet, melyre e szavak vések: „Hősök pihenjétek, feltámadunk!” Hősök ti elhmvadtatok, de milliók szívében él a remény, hogy a miért vért ontottatok, halált szenvedtetek, az fölfog támadni. Ma zajos nap volt városunkban. Városunk lakosságának egy része katonai felügyelt alatt áll. Csege, Egykőre rendeltetett segítségre, másrésze Fegyvernek felé, harmadik a Berettyóhoz. Határunk nagy része a bevetett rétség hóviz alatt áll, a Berettyó áradása most látszik határunkra tolni. Ha Fegyvernek felől is a vízár megrohánja földünket, bizony legnagyobb része határunknak viz martaleka lesz, semmivé téve több ezer hold földnek gazdag vetését. K. Hajdu Lajos.

* A penészes bor megtisztítására egy bortermelő következő eljárást ajánlja: Töltünk meg egy nem igen nagy hordót félíg borral és minden 100 literhez a d j u n k e g y f é l l i t e r f i n o m f a o l a j a t, melybe előbb egy fél citromot facsartunk. — Ezen keveréket keverjük össze jól borral, s aztán a hordót egészen töltjük tele borral. Mikor a nyugalomba jó, az olajcseppek a felületre szállanak és magukkal ragadnak minden, a borban található penészcserit és egyéb bomlási terményt, úgy, hogy a bor rozszízétől és szagától 24 óra alatt teljesen megtisztul. A bor felületén uszó olajt úgy távolítjuk el, hogy egy szivornyán at a bort óvatosan lefojtjuk, mikor is az olaj a penészel együtt a felszínen marad, s innen kifolyatható. Ez eljárás sikeréről jót nem állunk, mert azt magunk nem próbáltuk, de egy üveg penészes borral bárki is tehet kísérletet. Siker-

telenség esetén sem a bor, sem az a kevés olaj nem nagy kár.

* Igazolás bűnügyekben. A kir. kuria büntetőosztálya teljes ülésben kimondotta, hogy a vádlott az alsóbíróságok véghatározata ellen a határidőnek vetlen elmulasztása folytán el-kevese beadott fellebbeviti jogorvoslata elfogadható; e kedvezményt azonban a közbádlóra a magánvádlóra s illetőleg a sértett félre nem terjesztette ki.

* Köszönetnyilvánítás. — A debreczeni takarékpénztár tekintetes igazgatósága 10 frtot azaz tíz forintot sziveskedett adományozni a helybeli izraelita iskolák alaptökeje gyarapítására, midőn a fentti összegnek átvételeit és pénztárunkba juttatását elismerni szerencsénk van. fogadjon a nagylelkű adományozó ez uton hálás köszönetünk kifejezését. Debreczenben, 1888 márcz. hó 26-ik napján. Dr. Balkányi Miklós az izr. iskolaszék elnöke.

* Vasutak. Ünnepi kéjvonatok, a bpesti múkiállítás, illetve a husvéti ünnepek alkalmából, folyó hó 31-én a szab. osztrák-magyar államvasutttársaság magyar vonalainak, valamint a nagy-kiskunda-nagybecskerekai vasutnak állomásairól Budapestre, igen mersékelt menetdíjak mellett, kéjmenetek rendeztetnek. A nevezett napon, továbbá Budapest állomás kivételével, valamennyi állomásról kéjmenetek indítatnak Bacsba. Az ez alkalomból kiadásra kerülő mentéri jegyek, az elindulás napját is beleértve, 10 napi érvényességi tartammal bírnak és a visszautazásra a futár és expresszvonatok kivételével, bármely menetrendszerű vonat használható. — A falragaszok közelebbi felvilágosítást tartalmaznak. A b i h a r i v a s u t székely-margittai vonalán, továbbá a marosludas nagy-czeg-budatleki és nagyvárad-belényes-vaskövi vonalán az összes forgalom f. hó 24-én ismét megnyílt.

* A kölcsönös segélyző egylet tagjai ezennel figyelmeztetnek, hogy az ünnepek következtében f. hó. 30 án azaz pénteken, továbbá husvét vasárnapján és hétfőjén hivata.os órák nem tartatnak.

* Husarak megállapítva s bejelentve 1888. évi márcz. 28-tól apr. 4-ig. 30 kr. Erdei Jánosnál morgó-utca 587. sz. alatt. 32 kr Kolb Jakabnál péterfia utca 687 sz. alatt, 36 kr Erdei Ferencznel csapó-utca 240. sz., bárány-utca 2284. sz., varga-utca 2238. sz. a., pña-utca 970. szám a., — 38 kr. Rác Györgynél Czegléd utca 2599. sz. a., csapó-utca 10. sz. a. rózsátár 10. sz. a., Rác Lajosnál liba-utca 2061 sz. a., 44 kr. a három izraelita székben a piacon. — 44 kr. Magyar Gábornál Piac 1-ső szék, Czegléd-utca 55 sz. a. Dedó-utca 125 sz. a. valamint a három izraelita székben a piacon. Minden többi bejelentett 20 méz-szárszékben pedig 40 kr. — J e g y z e t: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 krral drágább.

* Piaczi árak 1888. márczius hó 27-én megtartott hetivásárról.

1 Mm Buza	6 60—6,50—6,40
1 „ Kétszeres	5,60—5,50—5,40
1 „ Rozs	4 70—4,60—4,50
1 „ Árpa	4,80—4,70—4,60
1 „ Zab	4,90—4,75—4,60
1 „ Tengeri	5,60—5,50—5,40
1 „ Köles	6,50—6,25—6,00
1 Zsák Burgonya	1,60—
100 kg Szalonna	54,00 — 53,00 52,00
100 kg Háj	54,00 — 53,00 52,00

SZERKESZTŐI POSTA.
H-Szobozsló. Örömmel várjuk. T. L. urnak, Széplak. (Biharm.) Mennyire sajnáljuk a kármentes fáradságot! Azt a közleményt egy nagyváradi lap után közölte a „Debr. Ell.” s mi már czároltatást is hoztuk.
Abrai Károly urnak, Budapest. Iróli neve kötelez arra, hogy kívánságának megfelelőjünk.

Debr. Színház.

Holnap, csőtörtökön, 1888 márczius 29-én, páratlan szünetben, V i z v á r y G y u l a utolsó vendégjátéka és jutalomjátékai!

A Kókai-ház.

Gabányi vigjátéka.

Felolós szerkesztő Gáspár Imre
Kiadó Kutasi Imre

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
SAVANYU-KŰT
legjobb asztali- és lüdtő ital,
kitűnő hatásának bizonyult kőbőgőnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

